

Az új igazgatót, Tóth Béla József Attila-díjas író 1973. március 1-én iktatták be tisztebe. Három könyvtárosi együttes összehangolása volt az első feladat. Ezt a területi szétszórtság is nehezítette. A járási tanács épületében dolgozó módszertani osztály és a járási csoport beilleszkedésének föltétele volt a könyvtár központi épületébe való áthelyezésük. Ez azonban nehéz volt, hisz a könyvtár már Móra idejében is helyhiánnyal küszködött. Az állománya azóta megsokszorozódott, sőt a kötészet is az épületben működött. A nyugodt munka föltételeit újabb 10–15 embernek megteremteni ilyen körülmények között lehetetlennek látszott.

A Közművelődési palota épülete statikailag nem bírta a kötészet gépeit, ezért a könyvtár még 1972-ben a városi tanács művelődésügyi osztályának támogatásával megvásárolta a FÉM-TEX Ipari Szövetkezettől a Bocskai u. 7. szám alatti 329 m² alapterületű bérleményt. Ebből alakították ki a kilenc helyiségből álló műhelyt. Kötészet, asztalos műhely, szociális helyiségek, raktárak lettek itt.

A művelődésügyi osztálytól megkapta a könyvtár raktár céljaira a megszűnt lebői iskolát. Ennek bepolcozása, könyvek biztonságos tárolására alkalmassá tétele után kezdődött meg a Közművelődési palota tehermentesítése és a helyteremtés, katonai és társadalmi erők mozgósításával. A duplumok és ritkán használt állományrészek Lebőre szállításával és a kötészet kitelepítésével a régi raktárakban, a polcok között új munkaszobák kialakítása vált lehetségessé. Ekkor létesült a kutatószoba helyismereti kézikönyvtárral és a tájékoztatót magába foglaló katalógusterem is.